

Občan XY

Napadlo mě to asi před týdnem. V rámci přemýšlení o tom, jaké informace občanstvu přinést v Novinkách. Pamatuju totiž doby, kdy se v nejrůznějších kulturních i nekulturních plátcích uváděly seznamy jubilantů, zesnulých či těch čerstvě zrozených neviňátek.

Už jako dítě v sedmdesátých či osmdesátých letech jsem hltal, jaký rod se dožívá vysokých cifer, kde se nejvíce rodí či jaká se dávají nejčastěji jména ...

A nebo později, když jsem četl staré kroniky, tak jsem se z nich běžně dozvídal kdo se kdy narodil, na jakém čísle žil, vše o věku a mnoho dalšího, osobního. A právě kvůli tomu jsou staré kroniky tak příjemné a milé.

Hluboko ve mně je ten pocit, že díky tomu mi byli všichni ti lidé jaksi blíží, člověk nežil obmotán černou izolačkou od okolního prostoru, znal své sousedy. A jak je to dnes?

Čtenář český snad promine, ale začnu anglicky. General Data Protection Regulation je abrakadabra platící už skoro 2 roky. Magická zkratka GDPR nás před těmi roky oslovovala takřkajíc imrvére. Mnohdy jsme ani netušili, že je to regulace zacházení s osobními údaji, když už tušili, tak jsme raději pod tuto duchnu schovali víc, než musíme.

Prostě mi to připadá jako trochu zvrácená taškařice. Ani tak nemyslím na takové ono šíření vlastních osobních informací na internetu, což je podle mě jedna z diagnóz hlouposti a nemám nejmenší slitování s těmi, kteří v důsledku toho o cokoliv přišli. Kroutím také hlavou nad mým počítačem, který se rozhodl moje osobní údaje chránit tak, že jeho programy neustále vyžadují aktualizace hesel a podobně. Jednou jsem už to nevydržel a celý ho prošel, kdeže tam mám kódy k odpalování jaderných střel či plány auta na vodu. Protože co jiného proboha tak chrání? Co jsem mu svěřil?

Staré české přísloví zní: komu není rady, tomu není pomoci. Trochu jsem si ho přizpůsobil: hele nebuď blbej a nedělej tohle nebo tohle. No a pokud už to udělá a dělá, tak žádná pomoc formou nařízení a zákonů stejně nepomůže.

Když si tak tedy vezmu lupu a mrknu na ty obecní pospolitosti, tak si myslím, že jsme tou pofidérní ochranou možná trochu přišli o přátele. Už pomalu nevíme, kdo je kdo a přitom stát nemá nejmenší problém vystopovat si vás podle kreditky či telefonu. A nemyslete si, že anonymně.

Půjde-li to takto dál, tak za chvíli už ani nepůjde vítat bezejmenné občánky, neboť tím se říká, že se někdo narodil. A obecní pospolitost se stane smečkou postav nazvaných XY, AB nebo třeba IQ. Navrhl bych ještě zrušit jména na zvoncích, protože veřejně tak vystavujeme svoje jméno.

Já moc nevím, jsa většinou rozumu mdlého a chabého, ale z mé praxe si vážně neuvědomuji, co skvělého z EU přišlo, snad kromě svobody pohybu lidí a zboží. Ale jsem si jistý, že zákon o ochraně osobních údajů to není. Odcizil vstřícnost mezi lidmi, udělal z nich kódy a čísla, svěřil je do péče úřadů a jejich gigantických databází. Přišli jsme o to, co nás odlišovalo od mravenců, jsme jen kopec tvorů bez jmen. A hrdinové jsou jen ti se jménem, že jo Ferdo?

Luděk Lopour